

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Monstrosi terræ motus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

xuria, & tot mortales conterant: gemmarum picturam malis-
plex, lapidum tam discolorum macula, interq; eos candor alicuius,
præter lucem omnia excludens: medicorum fontium vis: ignis
tot locis emicantium perpetua tot seculis incendia: spiritus letalis
alibi, aut scrobibus emissi, aut ipso loci situ mortiferi; alibi volucri-
bus tantum, ut Soracte vicino urbi tractu: alibi præter hominem ce-
teris animantibus: nonnumquam & homini, ut in Sinuesano agro &
Puteolano: spiracula vocant, alij Charoneas scrobes mortiferum spi-
ritum exhalantes &c. Quadam verò terra ad ingressu tremant,
sicut in Gabiensi agro, non procul urbe Roma, ingera ferme trece-
ta, equitantium cursu: similiter in Reatino. Quadam insula sem-
per fluctuant, sicut in agro Cacubo, & eodem Reatino, Mutinensi,
Statoniensi. In Vadimonis lacu, & ad Cutilias aquas opaca fluit,
quæ numquam die ac nocte eodem loco visitur. In Lydia, quæ voca-
tur Calamisa, non ventis solum, sed etiam contis, quò libeat impu-
sa, multorum cinium Mithritatico bello salus. Sunt & in Nymphæ
parua, salutare dicta, quoniam in symphonia cantu ad ictu modu-
lantium pedum mouentur. In Tarquiniensi lacu magno Italia, du-
nemora circumferunt, nunc triquetram figuram edentes, nunc ru-
rundam complexu, ventis impellentibus, quadratam numquam.

Ibid. cap. 94.

Ibid. cap. 95.

Ibid. cap. 96.

XII.

Hæc, si veri sunt naturæ effectus, etsi non vniuersim sint
vera terræ monstra; sunt tamen pleraque veris monstris simili-
lia, videntur enim vtique à consueta, secundum speciem dispositio-
ne deniare. Neque enim ordinario naturæ tenore terra tremat,
aut siluæ saltant. Quamquam alia multò monstri nomine dig-
niora in terris reperiuntur. Si enim naturæ iniuria facta est,
quando pro monstro habitum est, quòd Tiberio principante,
maximus, post hominum memoriam, terræ motus contigit,
quo duodecim vrbes Asiæ, vna nocte prostratæ sunt; verum
certè monstrum extitit, quando L. Martio & Sex. Julio Colla
in agro Mutinensi duo montes inter se concurrerunt, crepitum
maximo assultantes, & recedentes, & inter eos flamma fumoq;
exeunte. Quo concursu villæ omnes elisæ, animalia permul-
ta (quæ intrâ fuerant) exanimata sunt. Nec sine prodigio,
monstra

moriente Christo, velum templi scissum est in duas partes à summo Matth 27. 51. usq; deorsum, & terra mota est, & petra scissa sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.

Quòd si iam siue ad viuientia, siue ad ea corpora mixta quæ vita carent, progressum faciamus, ipsos quoque lapides, ipsas arbores monstruosas inueniemus. Quippè Ionstonus Anglus vir doctissimus, in admirandis Fossilium hæc habet. Cùm Henricus II. rex Gallia Bononia esset, allatus est ad eum ex India Orientali, ab incognito homine, sed, ut apparebat moribus, barbaro, lapis stupenda specie & natura; videlicet lumine & fulgore mirabiliter coruscans; quiq; totus velut ardens, incredibili splendore micabat; & iactis quoquò versus radijs, aerem luce, nullis propè oculis tolerabili latissimè complebat. Erat & hoc in eo mirabile, quòd terrà impatientissimus, si cooperiretur, sua sponte, & vi factò impetu confestim enolabat in sublime. Contineri verò includinè, nullo angusto loco, nulla humana arte, industriaue poterat, sed amplaliberaq; duntaxat loca amare videbatur. Summa in eo puritas: eximius nitor: nulla sorde, aut labe coinquinatus: figura species nulla incerta, sed inconstans, & momento mutabilis: cumq; esset aspectu pulcherrimus, contrectari sese tamen impune non patiebatur; & diutiùs contra adnitentibus, aut obstinatiùs cum eo agentibus incommodum afferebat. Quòd multi, multis spectantibus, sunt experti. Si quid fortasse eminus ex eo conando detrahebatur (nam durus admodum erat) nihilo minor fiebat. Huius virtutem ac vim esse ad complurima tum vtilem, tum præcipuè regibus necessariam, aiebat hospes, qui miraculum ostentabat, sed quam relaturus non esset, nisi ingenti pretio accepto. Hæc, ut in litteris Ioannis Pipini, oculati testis rei, qui in familia A. Montmorentij M. E. medicinam faciebat, ad Anton. Mizald. & ipsum insignem medicum, pridie Ascensionis Domini, Bononia datis descripta sunt. Ita trado, inquit Thuanus lib. 5. Hist. & ampliùs discutienda Physiologis relinquo. Ego, etsi huic traditori parùm credo, tamen magis magica fuisse censeo, quàm fabulosa. Quamquam lapidem ipse alium in manu habui, & sæpius expertus sum, eum interdum soli, noctu luceræ exhibitum, ita lumen radiosque imbibisse; ut

(contra

XIII.

Ionst. in Admirand. Fossilium. c. 32.